

KÚRIA

Bfv.II.1259/2014/6.szám

A Kúria Budapesten, a 2015. március 5. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A csalás büntette és más bűncselekmények miatt folyamatban volt büntetőügyben az I.r. terhelt felülvizsgálati indítványát elbírálva a Pesti Központi Kerületi Bíróság 204.B.20.113/2013/28. számú ítéletét és a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú Bíróság 32.Bf.5543/2014/8. számú végzését az I.r. terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2013. szeptember 4. napján megtartott tárgyaláson kihirdetett 204.B.20.113/2013/28. számú ítéletében az I.r. terheltet bűnösnek mondta ki 4 rb. bűnsegédként - két esetben folytatólagosan - elkövetett csalás büntetében (Btk.373.§ (1) bek., (2) bek. b) és c) pont, (4) bek. b) pont) és 6 rb. bűnsegédként folytatólagosan elkövetett hamis magánokirattal visszaélés vétségében (Btk.345.§). A terheltet ezért, mint többszörös visszaesőt halmazati büntetésül 1 év 10 hónapi szabadságvesztésre és 2 évi közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg azzal, hogy a terhelt feltételes szabadságra bocsátásának legkorábbi időpontja a büntetés háromnegyed részének, de

legkevesebb 3 hónapnak a kitöltését követő nap. Az elsőfokú bíróság ugyanakkor a terheltet 1 rb. folytatólagosan, felbujtóként elkövetett csalás büntette (Btk.373.§ (1) bek., (2) bek. b), c) pont, (5) bek. b) pont) 1 rb. felbujtóként elkövetett csalás büntette (Btk.373.§ (1) bek., (2) bek. b), c) pont, (5) bek. b) pont) és 2 rb. felbujtóként elkövetett magánokirattal visszaélés vétsége (Btk.345.§) miatt emelt vád alól felmentette, az ellene 6 rb. felbujtóként elkövetett közokirat hamisítás büntette (Btk.342.§ (1) bek. c) pont) miatt indult büntetőeljárást megszüntette.

A kerületi bíróság ítélete ellen kizárólag a büntetés súlyosítása érdekében fenntartott ügyészi, valamint a védelmi oldalról felmentés érdekében bejelentett fellebbezések alapján másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék a 2014. június 11. napján megtartott nyilvános ülésen meghozott 32.Bf.5543/2014/8. számú végzésében a kerületi bíróság ítéletét az I.r. terhelt tekintetében helybenhagyta. (Az ügyben első-, ill. másodfokon jogerősen elbírálásra került a felülvizsgálati indítvánnyal nem érintett II.r. és III.r. terheltek ügye is.)

A kerületi bíróság első fokú ítélete tényállásában az I.r. terhelt marasztalása alapjául szolgáló történeti tényeket a II. és IV. tényállási pontokban rögzítette.

II.

Sz. P. 2004. július 20. napjától beltagja és vezető tisztségviselője volt a tényleges gazdasági tevékenységet nem folytat B. Bt.-nek.

Sz. P. 2005. év elején segítséget kért az I.r. terhelttől ahhoz, hogy a cége nevére gépkocsikat vásároljon hitelből. I.r. terhelt a B.-C. Kft. hitelközvetítő irodáját vezette.

Sz. P.-nek nem állt valós szándékában a hitelek törlesztése és figyelemmel arra, hogy a B. Bt. tényleges gazdasági tevékenységet nem folytatott, vagyonnal nem rendelkezett, erre reális esélye sem volt.

I.r. terhelt tudatában volt annak, hogy Sz. P.-nek ténylegesen nincs szándéka, illetve lehetősége az igényelt hitelek törlesztésére, tudatában volt továbbá annak is, hogy az Sz. P. által aláírt hitelkérelmeken a B. Bt. árbevételére, illetve Sz. P. jövedelmére vonatkozóan valótlan adatok kerültek feltüntetésre, továbbá azt is tudta, hogy ténylegesen Sz. P. önrészt nem fizet, így a gépkocsik vételára valótlanul került megjelölésre az okiratokon.

II/1.

Sz. P. elsőként a B.-C. Kft. alkalmazásában dolgozó R. M. tulajdonát képező Honda Civic típusú gépkocsi megvásárlásának finanszírozására igényelt hitelt a B. A. Rt.-től. A

hitelügyintézéshez szükséges, ismeretlen személy által készített valótlán tartalmú okiratokat az I.r. terhelt átadta K.-né S. K. hitelügyintéző részére, aki az okiratok alapján - azok formai ellenőrzése után - előkészítette a hitelkérelmet, Sz. P. a B. Bt. nevében 2005. január 20-i keltezéssel aláírta a kérelmet.

I.r. terhelt tudatában volt annak, hogy a B. Bt. valójában nem rendelkezik a hitelkérelemben feltüntetett árbevétellel és Sz. P.-nek sem szándéka, sem reális esélye nincs a hitel törlesztésére. I.r. terhelt tudta azt is, hogy a gépkocsi vételára az okiratokon valótlánul került megjelölésre, ugyanis Sz. P. nem fizetett semmilyen önrészt.

A hitelkérelmet és a hitelügyintézéshez szükséges további okiratokat K.-né S. K. a B. A. Kft.-én keresztül a B. A. Rt.-nek nyújtotta be.

A B. A. Rt. a hitelkérelmet elfogadta és 2005. január 20. napján Sz. P.-vel mint a B. Bt. képviselőjével kölcsönszerződést kötött, majd a szerződés alapján a gépkocsi vételárának kiegyenlítésére 2.210.000 forint kölcsönt folyósított. A kölcsönösszeget a B. A. Kft. R. M. eladónak fizette ki.

Sz. P. a gépkocsit nem vette birtokba és egyetlen törlesztő részletet sem fizetett.

A B. A. Rt. 2005. május 13. napján felmondta a kölcsönszerződést és érvényesítette a vételi jogát, azonban a gépkocsit nem sikerült birtokba vennie, ugyanis azzal ismeretlen személyek ismeretlen módon rendelkeztek, így a bűncselekménnyel okozott 2.210.000 forint kár nem térült meg.

K.-né S. K. a Központi Okmányirodában 2005. február 11. napján kérelmet nyújtott be a tulajdonosváltás bejegyzésre, aminek következtében a Honda Civic tulajdonosaként bejegyezték a B. Bt.-t.

II/2.

I.r. terhelt Sz. P.-nek az O. Z. tulajdonában lévő VOLVO V40 típusú gépkocsit is megvételre ajánlotta. A hitelkérelem intézéséhez szükséges okiratokat és adatokat ebben az esetben is az I.r. terhelt bocsátotta a hitelügyintéző végző K.-né S. K. rendelkezésére. A hitelkérelemben valótlánul feltüntetésre került, hogy Sz. P. munkáltatója a B. Bt. és a jövedelme havonta nettó 117.000 forint. A kérelem szerint Sz. P. a gépkocsi vételárából 540.000 forint önrészt fizet O. Z.-nek.

I.r. terhelt tudatában volt annak, hogy ténylegesen Sz. P. nem fizet önrészt, nem dogozik a B. Bt.-nél és sem valós szándéka, sem reális lehetősége nincs a kölcsön törlesztésére.

Sz. P. aláírta 2005. január 25-i keltezéssel a hitelkérelmet, majd azt K.-né S. K. a B. A. Kft.-én benyújtotta a B. A. Rt.-nek.

A B. A. Rt. elfogadta a hitelkérelmet, 2005. január 25. napján Szentesi Pállal kölcsönszerződést kötött és a gépkocsi vételárának kiegyenlítésére 1.460.000 forint kölcsönt folyósított. A

kölcsönösszeget a B. A. Kft. O. Z. eladónak fizette ki.

Sz. P. a gépkocsit nem vette birtokba. A kölcsönszerződés kapcsán ismeretlen személy 46.690 forint törlesztőrészletet fizetett meg, további törlesztés nem történt.

A B. A. Rt. 2005. május 13. napján felmondta a kölcsönszerződést és érvényesítette a vételi jogát, azonban a gépkocsit nem sikerült birtokba venni, ugyanis azzal ismeretlen személyek ismeretlen módon rendelkeztek, így a bűncselekménnyel okozott 1.460.000 forint kárból 46.690 forint térült meg.

A valótlan tartalmú Sz. Z. és O. Z. között megkötött és az I.r. terhelt által tanúkénti aláírt adásvételi szerződést K.-né S. K. benyújtotta a tulajdonosváltás bejegyzésére a Központi Okmányirodába, aminek következtében a B. Bt.-t bejegyezték tulajdonosként.

A tényállás II/1. és II/2. pontjaiban írt bűncselekményekkel a B. A. Rt.-nek összesen 3.670.000 forint kárt okoztak, melyből 46.690 forint térült meg.

II/3.

I.r. terhelt ezt követően azt javasolta Sz. P.-nek, hogy a Mercedes E300 TD típusú gépkocsit vásárolja meg, melyet az M. C. Kft. telephelyén kínáltak eladásra. Sz. P.-t a telephelyre az I.r. terhelt egyik ismerőse szállította. A Kölcsön igényléséhez szükséges okiratokat, így a B. Bt. cégiratait és a valótlan tartalmú éves beszámolóját az I.r. terhelt bocsátotta a hitelügyintézők részére.

I.r. terhelt tudatában volt annak, hogy Sz. P. által képviselt és tényleges gazdasági tevékenységet nem folytató B. Bt. nem képes a törlesztőrészletek fizetésére.

Sz. P. a B. Bt. képviselőjeként aláírta az M. Kft. székhelyén a hitelkérelmet 2005. február 22-i keltezéssel, az M. Kft. pedig továbbította a kérelmet a C. C. Rt.-nek.

A C. C. Rt. 2005. február 22. napján elfogadta a hitelkérelmet és kölcsönszerződést kötött a B. Bt.-vel, amely alapján 2.000.000 forint kölcsönt folyósítottak a Mercedes E300 TD típusú gépkocsi megvásárlására.

A Mercedes E300 TD típusú gépkocsit Sz. P. sohasem vette birtokba, a valóságban a gépkocsit 1999. októberében elrabolták a tulajdonosától K. T.-től, a gépkocsi, illetve a tulajdonosa adatait ismeretlen személyek használták fel.

Az M. Kft. a C. C. Rt. által folyósított 2.300.000 forintot K. T. nevében írt hamis meghatalmazás alapján M. Z.-nek fizette ki.

A B. Bt. a kölcsön törlesztőrészleteit nem fizette, ezért a C. C. Rt. 2005. június 23. napján felmondta a kölcsönszerződést, érvényesítette a vételi jogát, azonban a gépkocsit a pénzügyi intézet nem tudta birtokba venni, így a bűncselekménnyel okozott kár nem

térült meg.

A valótlan tartalmú, „K. T.” és Sz. P. között létrejött adásvételi szerződést K. L. a Önkormányzata Polgármesteri Hivatal Okmányirodájához 2005. március 2. napján benyújtotta, aminek következtében a B. Bt. került bejegyzésre a gépjármű-nyilvántartásba a Mercedes gépkocsi tulajdonosaként.

IV.

N. M. 2004. április 12. napjától a Cs. és T. Bt. beltagja és képviselője volt. A gazdasági társaságot tartozással adták át a korábbi tagok, a 2004. július hó 28. napjától N. és T. 2004 Bt. néven működő cég tényleges gazdasági tevékenységet nem folytatott, vagyonnal nem rendelkezett.

IV/1.

N. M. az N. és T. 2004 Bt. képviselőjeként kölcsönt igényelt a C. C. Rt.-től a gépkocsi megvásárlásának finanszírozására. A Honda Civic típusú gépkocsit a tulajdonosa, Sz.(B.) A. az eljárás során ismeretlenül maradt személyeknek erősen sérült állapotban 2004. decemberében 950.000 forintért adta el. A kölcsön igényléséhez szükséges okiratokat, így az N. és T. 2004 Bt. cégiratait és a valótlan tartalmú éves beszámolóját az I.r. terhelt adta át a hitelügyintézkést végző H-É. Kft.-nek.

I.r. terhelt juttatta el a H-É. Kft.-nek azt a hamis adásvételi szerződést is, mely szerint B. A. 2.560.000 forintért értékesítette a gépkocsit az N. és T. 2004. Bt.-nek. N. M. a H-É. Kft.-nél 2004. december 16. napján - az I.r. és a III.r. terheltek jelenlétében - aláírta a C. C. Rt.-vel kötött kölcsönszerződést.

A C. C. Rt. a kölcsönszerződés alapján a gépkocsi megvásárlására 2.048.000 forint kölcsönt folyósított 60 hónapi futamidővel. I.r. terhelt tudatában volt annak, hogy N. M. a valóságban nem vásárolta meg a gépkocsit, nem vette azt birtokba és nem fizetett önrész; az I.r. terhelt tudta azt is, hogy a gépkocsi műszaki állapotát és vételárát valótlanul tüntették fel a kölcsönigényléshez szükséges iratokon, ahogy valótlanul tüntették fel az N. és T. 2004 Bt. előző évi árbevételeit is. I.r. terhelt így tudatában volt annak, hogy N. M.-nek sem szándéka, sem reális lehetősége nem volt a kölcsön visszafizetésére.

Az N. és T. 2004 Bt. nevében ismeretlen személy 2005. április 5. napjáig 92.884 forint összegű törlesztőrészletet fizetett meg, majd 2005. év május hó 13. napján felmondta a kölcsönszerződést és vételi jogát érvényesítette, azonban a gépkocsi birtokba vételére tett kísérletei eredménytelenek maradtak.

IV/2.

N. M. mint az N. és T. 2004 Bt. képviselője 2004. decemberében a B. A. Rt.-től 2 db külföldről behozott SMART CITY COUPE típusú gépkocsi megvásárlásnak finanszírozására igényelt hitelt. Az egyik gépkocsi szállítója B. Sz., a másik gépkocsi szállítója, a H. 2000

Kft. volt. A hiteligényléshez szükséges okiratokat, így az N. és T. 2004 Bt. cégkivonatát és az éves beszámolóját az I.r. terhelt juttatta el a hitelügyintéző K.-né S. K.-hoz. I.r. terhelt tudatában volt annak, hogy az N. és T. 2004 Bt. tényleges gazdasági tevékenységet nem folytat, bevétellel, vagyonnal nem rendelkezik és N. M.-nek sem szándéka, sem reális lehetősége nincs a hitelek visszafizetésére. I.r. terhelt tudatában volt annak is, hogy a B. A. Rt.-hez továbbított okiratokon a cég vagyoni helyzetét és adózás előtti eredményét valótlanul tüntették fel.

Miután a hitelkérelmeket a B. A. Rt. elfogadta, a B.-C. Kft. 2004. év december hó 17. napján N. M. mint az N. és T. Bt. képviselője a kölcsönszerződéseket aláírta. A hitelszerződés alapján a B. A. Rt. 2.460.000 forint hitelt nyújtott a B. Sz. által szállított gépkocsi megvásárláshoz, a hitelszerződés szerint pedig 2.200.000 forint hitelt nyújtott a H. 2000 Kft. által szállított gépkocsi megvásárlásához. A 2004. december 18-án keltezett szerződés szerint B. Sz. 3.800.000 forintért eladta a SMART CITY COUPE típusú gépkocsit az N. és T. Bt.-nek, a H. 2000 Kft. pedig 3.800.000 forintért értékesítette a másik SMART CITY COUPE típusú gépkocsit a Bt.-nek.

I.r. terhelt már a hitelek igénylésekor tudatában volt annak, hogy az N. és T. 2004 Bt. nem fizet majd önrészt és a valóságban nem veszi birtokba a gépkocsikat.

A valótlan tartalmú - az N. M. és társa 2004 Bt.-t vevőként feltüntető - adásvételi szerződéseket K.-né S. K. Központi Okmányirodába 2004. év december hó 20. napján benyújtotta, aminek következtében a gépjármű-nyilvántartásba a gépkocsik tulajdonosaként valótlanul az N. és T. 2004 Bt. került feltüntetésre.

Az N. és T. 2004 Bt. nevében ismeretlen személy a két hitelszerződés kapcsán összesen 189.000 forint összegű törlesztőrészletet megfizetett, majd további törlesztés nem történt, ezért a B. A. Rt. a hitelszerződéseket 2005. év március hó 10. napján felmondta, és vételi jogát érvényesítette, azonban a gépkocsik birtokba vételére tett kísérletei eredménytelenek maradtak, mivel a gépkocsikkal a Bt. soha nem rendelkezett.

A IV/2. tényállási pontban írt bűncselekményekkel a B. A. Rt.-nek összesen 4.660.000 forint kárt okoztak, amely nem térült meg.

- . -

A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen az I.r. terhelt nyújtott be felülvizsgálati indítványt. Indítványa alapjaként a terhelt a Be.416.§ (1) bekezdés a), b) és c) pontjaira is hivatkozott, azonban az ítélet elleni kifogásait megfogalmazva

ténylegesen eljárási szabálysértéseket állított, és az ítélet ténybeli megállapításainak vitatásán keresztül a csalás bűncselekményében bűnössége megállapítását sérelmezte. Eljárási szabálysértésként nevesítve az indokolási kötelezettség elmulasztására és a vád törvényességének hiányára hivatkozott, álláspontját részletezte, ügyfelderítési és bizonyítékértékelési kifogásokat fogalmazott meg, a csalás bűncselekményében bűnösségét pedig az elkövetéskori tudatállapotára vonatkozó megállapításokat vitatva vonta kétségbe.

A Legfőbb Ügyészség BF.1478/2014/1. számú átiratában a terhelt felülvizsgálati indítványát a törvényben kizártnak jelölte meg és annak elutasítását indítványát.

I.r. terhelt a Legfőbb Ügyészség indítványára tett írásbeli észrevételében az indítvány törvényben kizárt voltára vonatkozó állásponttal nem értett egyet, indítványa nyilvános ülésen történő elbírálását kérte. Bár hangoztatta, hogy tisztában van azzal, hogy az eljárási bíróságok bizonyítékértékelő tevékenysége nem támadható, továbbra is vitatta azt a megállapítást, mely szerint tudata átfogta, hogy a hitelt megszerző adósoknak nem állt szándékukban a kölcsön visszafizetése.

A Kúria az I.r. terhelt felülvizsgálati indítványát a Be.420.§ (1) bekezdése szerint tanácsul bírálta el. A terhelt a nyilvános ülés kitűzését a jövőbeli bírói gyakorlatot is befolyásoló lényeges jogkérdésekre hivatkozással kérte, melyekben a legfőbb ügyész képviselőjének álláspontja az övétől eltérő, és álláspontja nyilvánosság számára ekként megismerhetővé tételét is fontosnak tartotta. A Kúria azonban – a legfőbb ügyészi átiratban kifejtettekkel egyezően – megállapította, hogy a terhelt felülvizsgálati indítványa túlnyomórészt a törvényben kizárt, ebből fakadóan a terhelt által megjelölt kérdések nagy részében érdemi felülvizsgálatra nem is kerülhet sor, és a terhelt által hivatkozott körben a bírói gyakorlat teljesen egységes, a terhelt lényegében vitatott jogkérdést fel sem vetett, ezért a nyilvános ülés kitűzése indokolatlan.

Az I.r. terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítvány alapján a felülbírálat e terheltet érintően a Be.423.§ (4) és (5) bekezdéséből következően az általa megjelölt okozatot, valamint ezen túlmenően a hivatalból vizsgálandó, a Be.416.§ (1) bekezdés c) pontjában felsorolt eljárási szabálysértéseket érintette.

A Kúria hivatalból vizsgálandó, a terhelt által nem hivatkozott, a Be.416.§ (1) bekezdés c) pontjában felsorolt ún. abszolút eljárási szabálysértést nem észlelt. E körbe eső eljárási szabálysértésként a terhelt a törvényes vád hiányára (Be.373.§ (1) bek. I/c) pont) és az indokolási kötelezettség nem megfelelő teljesítésére (Be.373.§

(1) bek., III/a) pont) hivatkozott.

A terheltek ezen eljárási szabálysértésre hivatkozása alaptalan.

A Be.2.§ (1) és (2) bekezdésében foglaltak szerint a bíróság az ítékezés során törvényes vád alapján jár el. Törvényes a vád, ha a vádemelésre jogosult a bírósághoz intézett indítványában meghatározott személy pontosan körülírt büntetőtörvénykönyvbe ütköző cselekménye miatt a bírósági eljárás lefolytatását kezdeményezi.

Az I.r. terhelt marasztalása alapját képező ügyészi vád e kritériumoknak maradéktalanul megfelel. A kerületi bíróság első fokú ítélete 4. oldalától 15. oldaláig teljes körűen beidézte a vádirat tartalmát és az egyes vádirati tényállási ponthoz kapcsolódó ügyészi vádkiegészítéseket, amelyek a bíróság eljárása alapját képezték. Az ügyészi váddal kapcsolatban a terhelt konkrét kifogást nem fogalmazott meg, egyetlen ponton sem hivatkozott arra, hogy a vádiratból mit hiányol. A Kúria ezért e körben a terhelt felülvizsgálati indítványát alaptalannak találta.

A Be.416.§ (1) bekezdés c) pontja és a Be.373.§ (1) bekezdés III/a) pontja értelmében felülvizsgálati okot képez, ha a bíróság a bűnösség megállapítása, felmentés, az eljárás megszüntetése, a cselekmény jogi minősítése, a büntetés kiszabása vagy a büntetés kiszabása, illetve az intézkedés alkalmazása tekintetében indokolási kötelezettségének oly mértékben nem tesz eleget, hogy emiatt az ítélet felülbírálatra alkalmatlan. E felülvizsgálati ok abban az esetben állapítható meg, ha a bíróság határozata alapján a felsorolt kérdéskörökbe eső döntés az ítélet alapján nem nyomon követhető, nem tudható, hogy a bíróság a büntetőjogi főkérdésekben döntését mire alapozta. E felülvizsgálati okon kívül esőek viszont azok a hivatkozások, amelyek a bíróság indokolásával tartalmilag nem értenek egyet, az abban foglaltakkal ellentéteset állítanak, és tulajdonképpen az ítélet megalapozottságát vitatják.

A Kúria megállapította, hogy az I.r. terhelt - bár annak ellenkezőjét hangoztatta - az indokolási kötelezettség elmulasztására hivatkozással tulajdonképpen az eljárt bíróságok bizonyítékértékelő tevékenységét vonta kétségbe és emellett az ítélet ténymegállapításait vitatta, amikor a csalás vonatkozásában bűnössége hiányára hivatkozott.

A Be.416.§ (1) bekezdés a) pontja értelmében felülvizsgálati ok, ha a terhelt bűnösségének megállapítására a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt került sor. E felülvizsgálati ok vizsgálatakor azonban kizárólag jogkérdések tehetők mérlegre, mivel a Be.423.§ (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó, a

felülvizsgálati indítványban a jogerős határozat által megállapított tényállás nem támadható.

Az utóbbi rendelkezésre figyelemmel volt törvényben kizárt a terhelt indítványa a bűnösségét vitató körben, mivel elkövetéskori tudatállapotára vonatkozóan az ítéletben megállapított és ekként a felülvizsgálati eljárásban irányadó tényeket vitatott, az ellentétes ténymegállapításra alapot adó bizonyítékokra hivatkozás a bíróság mérlegelési tevékenységének meg nem engedett támadását jelenti. Az ítéleti tényállás ugyanis az I.r. terhelt vonatkozásában valamennyi, a csalás kapcsán neki felróttnak állított tényállási pontban egyértelműen és kétségszűen vonhatóan rögzíti annak ismeretét, hogy a hitelt megszerző adósoknak nem állt szándékukban a kölcsön visszafizetése. Ebből fakadóan az irányadóval ellentétes tényállítás folytán nincs jelentősége annak, hogy önmagában a hamis okirat felhasználása a csalás bűncselekménye megállapításához nem elégséges.

Összességében a Kúria megállapította, hogy az I.r. terhelt felülvizsgálati indítványa a törvényes vád hiányára vonatkozó részében alaptalan, egyéb vonatkozásban a törvényben kizárt, ezért a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt és a megtámadott határozatot a Be.426.§-a értelmében hatályában fenntartotta.

A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 3.§-ának (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a 416. §-a (4) bekezdésének a b) pontja zárja ki.

A Be. 418.§-ának (3) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 416. § (1) bekezdésének e) vagy g) pontján alapul. A Be. 421.§-ának (3) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetőleg a korábbival, azonos tartalommal ismételten

*előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat
hozatalát a Kúria mellőzheti.*

Budapest, 2015. március 5.

*Dr. Katona Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Kiss Sándor s.k. előadó
bíró, Idzigné Dr. Novák Csilla s.k. bíró*

A kiadmány hitelével:

*tisztviselő
Bné*